

AFSCHRIJFT van de minuten
van de zitting van de Rechtbank van
Antwerpen, kamer 1C, daterende op
24 april 2006.

V O N N I S

nummer : 1628

datum : 24 april 2006

De Rechtbank van eerste aanleg van het gerechtelijk arrondissement Antwerpen, kamer 1C, rechtdoende in correctionele zaken, heeft het volgende vonnis uitgesproken:

Notitie nummer: AN66.L3.8676-02

in zake van **HET OPENBAAR MINISTERIE:**

TEGEN :

03386

afgevaardigd beheerder
geboren te   op
wonende te
Belg

BETICHT VAN:

A. Bij inbreuk op de artikelen 44, 64, 65 en 69 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw (artikelen 42, 66, 67, 68, 69 en 71 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening gecoördineerd op 22 oktober 1996), thans strafbaar gesteld overeenkomstig de artikelen 99, 146, 147, 148 en 149 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, zoals gewijzigd door het decreet van 4 juni 2003 (B.S. 22.08.2003), houdende wijziging van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening wat het handhavingsbeleid betreft

zonder voorafgaandelijke schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning van het college van burgemeester en schepenen

als eigenaar, die de opstelling van een vaste of verplaatsbare inrichting hebben toegestaan of gedoogd en/of die tot de werken opdracht hebben gegeven en/of die de werken hebben uitgevoerd

op het onroerend goed gelegen te
als met een globale oppervlakte van
eigendom van , geboren te ,

de hierna vermelde werken, omschreven in artikel 44 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw (artikel 42 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening gecoördineerd op 22 oktober 1996) en in artikel 99 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening,

tussen 1 januari 1985 en 31 december 1985 te hebben uitgevoerd,

namelijk

I. het ophogen en nivelleren van de bodem door het storten van grond op de kadastrale percelen en (= natuurgebied)

II. het bouwen van 4 vaste constructies:

- 1) bergplaats met afmetingen van 11 m 25 op 6 m in bepleisterde en geschilderde cellenbetonblokken;
- 2) stal met afmetingen van 4 m 90 op 7 m 70 in bepleisterde en geschilderde betonblokken;
- 3) zwembad gebouwd in stepobetonblokken met als afmetingen 12 m op 6 m;
- 4) pomphuis in bepleisterde en geschilderde betonblokken met afmetingen 4 m 80 op 1 m 50

vanaf dan tot en met 30 april 2000 te hebben in stand gehouden met de verzwarende omstandigheid dat instrumenterend ambtenaar, vastgoedmakelaar of een persoon is die in de uitoefening van zijn beroep of activiteit, onroerende goederen koopt, verkavelt, te koop of te huur zet, verkoopt of verhuurt, bouwt of vaste of verplaatsbare inrichtingen ontwerpt en/of opstelt of een persoon is die bij die verrichtingen als tussenpersoon is opgetreden, bij de uitoefening van zijn beroep;

B. Bij inbreuk op de artikelen 99, 146, 147, 148 en 149 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, zoals gewijzigd door het decreet van 4 juni 2003 (B.S. 22.08.2003), houdende wijziging van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening wat het handhavingsbeleid betreft,

zonder voorafgaandelijke schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning van het college van burgemeester en schepenen,

als eigenaar, die de opstelling van een vaste of verplaatsbare inrichting hebben toegestaan of gedoogd en/of die tot de werken opdracht hebben gegeven en/of die de werken hebben uitgevoerd

op het onroerend goed gelegen te

als en een globale oppervlakte van
eigendom van , geboren te op ,

de hierna vermelde werken, omschreven in artikel 99 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening,

I. tussen 17 oktober 2002 en 29 oktober 2002 te hebben uitgevoerd

namelijk:

een houten afsluiting van 1 m 80 hoog over een lengte van 16 m 20, tussen zijn terrein en dat van de nabuur te hebben geplaatst op een fundering uit beton,

vanaf dan tot 15 juni 2004 te hebben in stand gehouden,

II. tussen 17 oktober 2002 en 29 oktober 2002 te hebben uitgevoerd

namelijk:

een houten afsluiting van 1 m 80 hoog over een lengte van 16 m 20, tussen zijn terrein en dat van de nabuur te hebben geplaatst op een fundering uit beton,

vanaf dan tot 15 juni 2004 te hebben in stand gehouden,

III. tussen 31 maart 2003 en 1 april 2003 te hebben uitgevoerd

een 28 m lange afsluiting, tussen de openbare weg en de voortuin van zijn private woning, bestaande uit metalen hekken op betonnen constructies

vanaf dan tot 15 juni 2004 te hebben in stand gehouden,

IV. vanaf 1 mei 2000 tot 15 juni 2004 de onder ten lastelegging A. I en A. II vermelde werken op ht onder A en B vermeld onroerend goed te hebben in stand gehouden

met de verzwarende omstandigheid dat Van Passel Patrick instrumenterend ambtenaar, vastgoedmakelaar of een persoon is die in de uitoefening van zijn beroep of activiteit, onroerende goederen koopt, verkavelt, te koop of te huur zet, verkoopt of verhuurt, bouwt of vaste of verplaatsbare inrichtingen ontwerpt en/of opstelt of een persoon is die bij die verrichtingen als tussenpersoon is opgetreden, bij de uitoefening van zijn beroep;

Gezien het bewijs van overschrijving van de dagvaarding van beklagden door de bewaarder der Hypotheken 3°kantoor te , dd. 05.01.2005 boek/deel/

oOoOo

Gezien de stukken van het onderzoek;

Gehoord het Openbaar Ministerie in zijn vordering;

Gehoord de beklagde in zijn middelen van verdediging, ontwikkeld door meester ;, advocaat bij de balie te . kantoorhoudende te

1. Met betrekking tot de weerhouden inbreuken

Een onderscheid dient worden gemaakt tussen de inbreuken gebeurd in een woongebied en deze gebeurd in een natuurgebied.

Met betrekking tot de inbreuken betreffende zwembad en het pomp huis vermeld onder tenlastelegging AII 3) en 4), verwijst de rechtbank naar de bepalingen van de artikel 146, 1°, 2°, 3°, 6° en 7°, waardoor de strafbaarstelling mogelijk blijft, enkel voor instandhouding van de stedenbouwkundige inbreuken in kwetsbaar gebied (Arbitragehof nr. 2005/14, 19 januari 2005, NJW, 2005, 224).

De oprichting van de constructies onder AII 3) en 4) dateert van 1985, zodat deze inbreuken terzake verjaard zijn.

De instandhouding is niet meer strafbaar.

De overige inbreuken zijn geregulariseerd, behoudens deze onder tenlastelegging BIII. Het staat vast dat beklagde de constructies en werken verrichtte en instandhield zonder aanvankelijk daarvoor een geldige vergunning te hebben verkregen. De rechtbank verwijst terzake naar de vaststellingen van de verbalisanten terzake en acht de feiten AI, AII 1) en 2), BI, II, III en IV lastens beklagde bewezen.

2. Met betrekking tot de herstellvordering

De rechtbank benadrukt dat de herstellvordering zonder voorwerp is, behoudens met betrekking tot inbreuk onder tenlastelegging BIII, gelet op de tussengekomen regularisaties.

Overeenkomstig artikel 159 GW kan de rechtbank de verordeningen en besluiten slechts toepassen voor zover deze wettig zijn.

De taak van de rechter beperkt zich hier niet tot een loutere bekrachtiging van de beslissing van het bestuur.

Algemeen in rechtspraak en rechtsleer wordt aanvaard dat het niet aan de rechter toekomt de opportuniteit van de herstelmaatregel te beoordelen, doch dat het wel tot de bevoegdheid van de rechtbank behoort de vordering op haar wettigheid, met name interne en externe wettigheid, te onderzoeken.

Met betrekking tot de externe wettigheid strekt de controle zich ook uit over de motiveringsplicht en of alle voorwaarden voor het bevelen van de herstelmaatregel zijn nageleefd.

Met betrekking tot de interne wettigheid dient te worden nagegaan of de herstelmaatregel gevorderd wordt met het oog op de goede ruimtelijke ordening.

Hierbij is een toetsing mogelijk aan de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, waaronder onder meer het redelijkheidsbeginsel. (G. Debersaques, De sanctionering van stedenbouwmisdrijven: overzicht van enkele evoluties en knelpunten, 1993-1997, in B.Hubeau en J. Vandelanotte, De recente evoluties en knelpunten in de ruimtelijke ordening en stedenbouw, 1993-1997, 30-37;

A.Mast en J.Dujardin, H.Van Damme en J. Vandelanotte, Overzicht van het Belgisch Administratief recht, Antwerpen, Kluwer Rechtswetenschappen, 1999, nr. 7603, 718;

M.Faure, Milieustrafrecht, Strafvuittluitingsgronden en toerekingensperikelen in het milieustrafrecht, 6-7).

De rechtbank is van oordeel dat de toetsing cfr. Artikel 159 GW zich alleszins opdringt, vermits de herstellvordering alleszins moet steunen op de juiste motieven van stedenbouwkundige aard, en niet onredelijk mag zijn. De rechtbank stelt vast dat met betrekking tot het enige onderdeel in de dagvaarding waarvoor het Openbaar Ministerie thans nog herstel vordert, met name BIII, geen duidelijke motivering wordt opgegeven die verwijst naar de vereiste van een degelijke ruimtelijke ordening en beleid terzake (I.Opdebeek en A.Coolsaet, Formele motivering van bestuurshandelingen, 1991-1992).

Enkel met betrekking tot het hek aan straatzijde, in zoverre gelegen in het natuurgebied, moet worden aangegeven op welke stedenbouwkundige motieven men steunt om herstel in oorspronkelijke staat (afbraak) te

vorderen. Vroeger bestond er blijkbaar een houten afsluiting. Een loutere verwijzing naar kwetsbaar gebied volstaat niet.

Voor de inbreuken onder tenlastelegging AII 1) en 2) werd wel een regularisatie toegestaan, hoewel deze ook gebeurden in natuurgebied. De rechtbank meent dat de herstelvordering niet afdoende werd gemotiveerd, zodat de rechtbank de herstelvordering, cfr. Artikel 159 Grondwet, naast zich neerlegt en beschouwd ze als niet verbindend. Zij wordt afgewezen.

Met betrekking tot de overwegingen over de meerwaarde en het vragen van advies aan de Hoge Raad voor het Herstelbeleid, is de rechtbank van oordeel dat deze overbodig zijn gelet op de hoger aangehaalde motivering over de herstelvordering.

Kort meent de rechtbank dat ingevolge artikel 149 DRO, decreet dd. 18 mei 1999, in het licht van het arrest van het Arbitragehof van 19 januari 2005, een meerwaarde "kan" gevorderd worden, doch deze keuzemogelijkheid is niet onbeperkt en dient nog steeds te gebeuren op vordering van de Stedenbouwkundige inspecteurs en Openbaar Ministerie en/of na deskundig onderzoek. Een advies van de Hoge Raad voor Herstelbeleid, acht de rechtbank niet noodzakelijk om te oordelen in deze zaak.

Strafmaat :

In het belang van een goede ruimtelijke ordening is het naleven van de opgelegde reglementeringen strikt noodzakelijk. De rechtbank houdt rekening met de aangevoerde elementen ter zitting waaronder de regularisatie van de meeste inbreuken, doch meent dat gelet op de strafrechtelijke voorgaande van beklagde en gelet ook op zijn professionele activiteit, een opschorting niet het juiste signaal is naar beklagde toe. De navolgende straf wordt wel deels opgelegd met uitstel. De feiten AI, AII 1) en 2), BI, BII, BIII, BIV vermengen zich als zijnde gepleegd met eenzelfde strafbaar opzet.

OM DEZE REDENEN, DE RECHTBANK,

Gelet op de artikelen 162, 185, 194, 195 van het Wetboek van Strafvordering, artikelen 1, 3, 6, 7, 38, 40, 65 van het Strafwetboek, artikelen 11, 12, 14, 31, 32, 34, 35, 36, 37 en 41 der wet van 15 juni 1935, gewijzigd door de wet van 3 mei 2003; de verordeningen van de Raad van de ministers nr. 974/98 dd. 3/5/1998 en nr. 1103/97 dd. 17/6/1997 en de wetten van 26/06/2000 en 30/06/2000 betreffende de invoering van de euro, artikelen 28, 29 der wet van 1 augustus 1985, gewijzigd door de wetten van 24 december 1993 en 22 april 2003 en het K.B. van 19 december 2003, de programmawet van 27 december 2004, het KB van 31 oktober 2005; artikelen 3 en 4 der wet van 17 april 1878,

en bij toepassing van de artikelen 21,22,23 van de Wet van 17/4/1878 gewijzigd door artikel 25 van de Wet van 24/12/1993 gewijzigd door artikel 2 van de Wet van 11/12/1998, 16/07/2002 en artikel 33 van de programmawet dd. 05/08/2003.

en bij toepassing van de artikelen en wetsbepalingen zoals aangehaald in voormelde tenlasteleggingen AI, AII 1) en 2°, BI, BII, BIII en BIV.

Rechtdoende op tegenspraak

Verklaart de strafvordering vervallen door niet meer strafbaarstelling, voor de instandhouding van de inbreuken onder AII 3) en 4).

Verklaart de strafvordering vervallen door verjaring met betrekking tot de feiten onder AII 3) en 4) wat de oprichting betreft.

VEROORDEELT :

- Beklaagde hoofdens de vermengde feiten AI, AII 1) en 2), BI, BII, BIII, BIV tot een geldboete van **TWEEDUIZEND EUR**

Aangezien veroordeelde vroeger geen enkele veroordeling tot een criminele straf of tot een hoofdgevangenisstraf van meer dan twaalf maanden heeft opgelopen;
dat in die omstandigheden een genademaatregel van aard is om de verbetering van deze veroordeelde te doen verhoplen;

Beveelt dat bij toepassing en binnen de perken van artikel 8 der wet van 29 juni 1964, gewijzigd door artikel 4 van de wet van 10 februari 1994, de tenuitvoerlegging van de **geldboete** uitgesproken ten laste van veroordeelde, wordt uitgesteld voor een termijn van **drie jaar** vanaf heden, **uitgezonderd vijfhonderd euro effectief of een vervangende gevangenisstraf van twee maanden.**

Verplicht veroordeelde, als bijdrage voor de financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders, tot het betalen van een bijdrage van 25 EUR, bij toepassing van artikel 1 van de wet van 5 maart 1952, gewijzigd door de wet van 26/06/2000 en de wet van 7 februari 2003, vermeerderd met 45 decimes, en gebracht op **137,50 EUR.**

Verplicht veroordeelde tot betaling van de kosten van het geding belopende **108,55 EUR** en, bij toepassing van artikel 91 van het Koninklijk Besluit van 28 december 1950, gewijzigd door het Koninklijk Besluit van 23 december 1993 en het KB van 11/12/2001, tot een vergoeding van 25 EUR.

Zegt dat bij toepassing van artikel 1 der wet van 5 maart 1952 gewijzigd door de wet van 7 februari 2003 de geldboete van 2.000 EUR, vermeerderd wordt met 45 decimes, zodat die geldboete 11.000 EUR bedraagt.

Bepaalt de duur van de gevangenisstraf waardoor de geldboete vervangen kan worden, bij gebrek aan betaling binnen een termijn vermeld in artikel 40 van het strafwetboek, op drie maanden;

Wijst de herstellvordering af als niet bindend.

oOoOo

Alles wat voorafgaat is, overeenkomstig de bepalingen der wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken, in de Nederlandse taal geschied.

Aldus gevonnist en uitgesproken in openbare terechtzitting op **vierentwintig april tweeduizend en zes.**

AANWEZIG:

voorzitter van de kamer, enig rechter,
substituut-procureur des konings,
adjunct - griffier.